

Nr 45

Av herrar **Börjesson** i Falköping och **Eriksson** i Bäckmora, om
statligt stöd åt av landsting bekostad vård utomlands.

Enligt lagen om allmän försäkring kan ersättning för sjukvård utom riket utgå endast i den utsträckning Kungl. Maj:t föreskriver. Endast under förutsättning att vårdbehovet uppkommit under utlandsvistelse finns rätt att erhålla ersättning för utgifter för sjukvård utom riket enligt lagen om allmän försäkring.

Under senare år har frågan om s. k. hälsoresor och behandling utomlands av patienter lidande av olika invalidiserande sjukdomar aktualiserats. Svenska stadsförbundet och Svenska landstingsförbundet utfärdade år 1964, efter utredning, riktlinjer för den aktuella verksamheten. Sjukvårdshuvudmännen har rekommenderats att engagera sig i en försöksverksamhet avseende hälsoresor för främst patienter lidande av reumatiska sjukdomar och organiska nervsjukdomar. I förekommande fall har rekommendationen också gällt mentalsjukvårdspatienter.

I den av de båda nämnda förbunden utfärdade rekommendationen begränsades verksamheten till försök med hälsoresor, och rehabiliteringsvård i sjukvårdsteknisk bemärkelse inbegreps alltså inte. Vårdbidrag borde emellertid ges för patienter vårdade vid stiftelsen Vintersols rehabiliteringsinstitution å Teneriffa.

På Teneriffa finns även ett på privat väg uppfört hem för handikappade, Casa Suecia. Denna institution upptogs inte i Landstingsförbundets och Stadsförbundets rekommendation, Initiativet till Casa Suecia har tagits av en grupp handikappade som funnit en miljö och ett klimat som väsentligt mildrat deras plågor och i vissa fall möjliggjort avsevärd förbättring. Hemmet har plats för ett tiotal patienter. Behandlings- och terapilokalerna utnyttjas dessutom av ytterligare ett trettiotal svenskar, inackorderade utanför hemmet. Inackordering på hemmet har kostat endast ungefär en tredjedel av motsvarande vårdkostnad i Sverige. Till hemmet har knutits en svensktalande spansk förtroendeläkare — knuten även till Vintersols sjukhus — samt en legitimerad sjukgymnast och en sjuksyster som husmor, båda svenskor.

Trots att vården på de handikappades eget Casa Suecia, som fått stor och i vissa fall avgörande betydelse för patienternas hälsotillstånd, sålunda drar kostnader som är betydligt lägre än motsvarande vårdkostnader i Sve-

rige, är det ett fåtal landsting som ger patienterna bidrag för vård därstädes. Bristen på ekonomiskt stöd har medfört att hemmets terapilokaler fortfarande saknar viktiga inredningsdetaljer i fritidslokaler, kök o. s. v.

De vårdformer som representeras av Vintersols anläggning samt Casa Suecia bör bli föremål för största möjliga stöd från Sverige. Det är angeläget att alla möjligheter till en effektiv och lyckobringande rehabilitering i gynnammaste klimatiska miljö blir tillvaratagna. För att främja en sådan utveckling och stimulera landstingen att i ökad omfattning utnyttja de möjligheter som står till buds bör staten med lämpligt grundbelopp bidra till kostnaderna för vården av svårt handikappade utomlands. Därvid bör vård på det ovan nämnda Casa Suecia bli föremål för bidragsgivning.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt utredning samt förslag om statligt stöd åt av landsting beslutad vård utomlands, då dylik vård av exempelvis klimatologiska skäl är lämpligare än vård i Sverige.

Stockholm den 13 januari 1966

Bengt Börjesson

i Falköping

John Eriksson

i Bäckmora
